

We zeggen het maar even voor de zekerheid: printen is alleen toegestaan voor persoonlijk gebruik. Het is niet supersympathiek om dit artikel te verspreiden. Sterker nog: het is verboden. Gelukkig is het heel eenvoudig om anderen een Blendle-linkje te sturen. Delen kan dus altijd!
25-10-2017

Ook uit

gisteren · 3 minuten lezen

JOS VAN DER BURG, JOOST BROEREN-HUITENGA, BART VAN DER PUT

THOR: RAGNAROK

Regie: Taika Waititi Met: Chris Hemsworth, Tom Hiddleston, Cate Blanchett, Jeff Goldblum Te zien in: Arena, City, De Munt, Tuschinski

Na het succes van Guardians of the galaxy durft Marvel Studios de teugels eindelijk te laten vieren. Waar regisseur Edgar Wright eerder van Ant-Man wegliep omdat het niet te bizar mocht worden, daar pakt de Nieuw-Zeelandse humorist Taika Waititi lekker maf uit met de derde Thorfilm.

De god van de donder strandt daarin op een planeet die als afvoerputje voor het universum fungeert. Hij wordt er door een drankzuchtige Wolkure gevangen en als gladiator aan de keizer (Jeff Goldblum) verkocht. Op Thors thuisplaneet Asgard gaat het er intussen minder speels aan toe: daar trekt zijn ontketende zuster als godin van de dood gruwelijk van leer.

Blanchett imponeert als de destructieve vamp, maar haar aan The lord of the rings verwante machtsovername en ontheiliging van het mythische Asgard staan haaks op de komische avonturen van Thor en de Hulk op de afvalplaneet. In dat laatste is de signatuur van de maker

van de kostelijke vampierkomedie What we do in the shadows onmiskenbaar.

Waititi speelt zelf een met Thor bevriend rotsmannetje, dat in een mal Nieuw-Zeelands dialect erg grappig uit de hoek komt. Zijn inbreng maakt Thor: Ragnarok tot een amusante en schizofrene film, waarin het gangbare Marvelscenario over Thors familieperikelen als verplichte kost wordt opgediend en Waititi's knotsgekke schelmenkomedie op de vuilnisplaneet de traktatie vormt.

AVICII: TRUE STORIES

Regie: Levan Tsikurishvili Te zien in: Arena, De Munt

Roem maakt niet gelukkig. Dat geldt in elk geval voor Peter Bergling, beter bekend als producer en dj Avicii, die op jonge leeftijd naam maakte in de dancewereld en wereldhits scoorde met Levels en Wake me up. Vier jaar toerde hij rond als een bezetene - twee jaar geleden stond hij op Pinkpop - maar vorig jaar besloot de toen 26-jarige Zweed te stoppen met optredens. Het touren eiste een te grote tol en Avicii dreigde aan drank en een algeheel gevoel van malaise ten onder te gaan. Zijn belofte om wel muziek te blijven uitbrengen, loste hij afgelopen zomer in met een ep.

De documentaire Avicii: True stories toont de spectaculaire opkomst en (tour)ondergang van Avicii. Dat 'true stories' moeten we met een korreltje zout nemen, want de film is gemaakt door Levan Tsikurishvili, vriend van Avicii en vormgever van zijn shows. Dat Avicii vriendinnen had, komen we niet te weten.

Toch is de film meer dan een gelikte pr-docu, omdat hij ook de achterkant van succes laat zien: de stress, het wonen in vliegtuigen, het ontbreken van een privéleven.

Indringend toont de film ook de druk van de muziekbusiness op Avicii om toch vooral door te gaan met optreden. Veel mensen verdienden veel geld aan hem en zagen die bron niet graag opdrogen. De film eindigt met een bonus voor de fans: dertig minuten opnamen van Avicii's laatste optreden vorig jaar op Ibiza.

T'PADASHTUN

Regie: Edon Rizvanolli Met: Jason de Ridder, Adriana Matoshi, Niki Verkaar Te zien in: Het Ketelhuis

Tiener Alban (Jason de Ridder) is één bonk agressie aan het begin van de Nederlands/Kosovaarse coproductie T'padashtun/Unwanted. Alban blijkt inderdaad nergens thuis. Hij werd in Nederland geboren nadat zijn moeder Zana (Adriana Matoshi, vol ingehouden verdriet) in de jaren negentig uit het Albanese deel van Kosovo was gevlucht. Toch krijgt hij hier telkens weer te horen dat hij 'zich aan moet passen'.

De casting van de oer-Nederlands ogende De Ridder (een glansrol) als Alban onderstreept juist de absurditeit van die momenten. Wanneer moeder en zoon voor een begrafenis terugkeren naar Kosovo, blijkt dat ze ook daar geen van beiden meer thuis zijn.

Regisseur Edon Rizvanolli, tot nu toe vooral bekend als acteur, was zelf een tiener toen de oorlog in Joegoslavië uitbrak en hij vluchtte uit zijn thuisland Kosovo, om uiteindelijk in Nederland terecht te komen. Dit

speelfilmdebuut was duidelijk een zeer persoonlijk project voor Rizvanolli: hij schreef, regisseerde, produceerde en monteerde de film, en is bovendien te zien in een cruciale bijrol als de vader van Ana (Niki Verkaar), een meisje van Servische afkomst op wie Alban in Amsterdam verliefd wordt.

Rizvanolli's levenservaring kleurt Unwanted, dat nergens kiest voor de makkelijke uitweg maar de lange nasleep van een oorlog scherp invoelbaar maakt. Dat viel in zijn geboorteland in elk geval al in goede aarde: de voor slechts 50.000 euro geproduceerde film is dit jaar de Kosovaarse Oscarinzending.

Populaire artikelen

HUMO

€ 0,85

 421

**‘ONLINE EROTISCHE
BERICHTEN VERSTU-
REN LIJKT SPEELS EN
OPWINDEND, MAAR DE
GEVOLGEN KUNNEN
HEEL INGRIJPEND ZIJN’**

Gerelateerde artikelen

